

«Οικονομία είναι, η τέχνη του να περνάς το χρήμα από χέρι σε χέρι, μέχρι να εξαφανιστεί.»

Robert W. Sarnoff

Η τρέχουσα πραγματικότητα στην Ελλάδα, σχεδόν μας αναγκάζει να ασχοληθούμε με την οικονομία με τρόπο διαφορετικό απ' ότι στο παρελθόν. Ολότελα διαφορετικό απ' ότι το, όχι και τόσο μακρινό, καλοκαίρι του '99.

Αν υποτεθεί ότι η Ελλάδα τα τελευταία χρόνια απολάμβανε ένα βιωτικό επίπεδο σημαντικά υψηλότερο απ' ότι δικαιούταν, ήρθε η ώρα της καταβολής του αντιτίμου.

Απομένουν όμως τα ερωτήματα πως, πότε και γιατί κλιμακώθηκε, (ή μήπως μεθοδεύτηκε;) το γλίστρημα της Ελλάδας στον άμετρο καταναλωτισμό, (διότι περί αυτού πρόκειται) αλλά

και γιατί έχει γίνει ο στόχος ανηλεών επιθέσεων.

Ο Ronald Wilson Reagan, 40ος πρόεδρος των Η.Π.Α. το είχε θέσει πολύ απλά:

«Η κυβερνητική πολιτική για την οικονομία συνοψίζεται σε τρεις φράσεις. Αν κινείται, φορολόγησέ το. Αν συνεχίσει να κινείται, ρύθμισέ το. Αν σταματήσει να κινείται, επιδότησέ το.»

Είναι περισσότερο από προφανές ότι το σύνολο των μεταπολιτευτικών, ή καλύτερα μεταπολεμικών κυβερνήσεων απέτυχαν σε αυτές τις απλές αρχές. Ακόμα περισσότερο, απέτυχαν στο να διαχειριστούν τον έστω περιορισμένο πλούτο, από τη φορολογητέα ύλη, που συνέλεγαν. Εξηγήσεις ή ακόμα και δικαιολογίες σε πολιτικό και σε οικονομικό επίπεδο υπάρχουν.

Αυτές όμως, σε τίποτα δεν μειώνουν τις ευθύνες των πολιτικών, αν πάλι υποτεθεί ότι οι ημεδαποί πολιτικοί ήταν εκείνοι που όριζαν τις τύχες των πολιτών. Δεν αναφέρομαι στις παρεμβάσεις του ξένου παράγοντα, αλλά στην αόριστη πλην όμως υπαρκτή έννοια της «αγοράς».

Οι έξωθεν πολιτικές παρέμβασης, μοιάζουν πια πολύ χοντροκομμένα εργαλεία συγκρινόμενα με την ισχύ και τις επιθυμίες των «αγορών». Αν έστω και περιστασιακά αντισταθήκαμε τόσο έντονα σε ότι θεωρήσαμε ως ωμές παρεμβάσεις στα καθ' ημάς, είναι περίεργο γιατί δεχτήκαμε τόσο εύκολα τις θεμελιώδεις αλλαγές που τόσο εύκολα, τόσο γρήγορα επέβαλλαν οι «αγορές». Περίεργο μεν, απλό δε. Διότι μας βόλεψαν.

Η ενορχηστρωμένη επίθεση ενάντια στην Ελλάδα, που ούτε λίγο, ούτε πολύ εμφανίζεται ως η χώρα των απατεώνων και υπεύθυνων για το δυσοίωνα μέλλον της Ευρωπαϊκής οικονομίας, δεν πρέπει ούτε να μας εκπλήσσει, ούτε να μας οργίζει. Διότι η ευθύνη για όλα τούτα ανήκει σε εμάς. Όχι μόνον διότι, από ότι αποδεικνύεται, παρουσιάσαμε κατασκευασμένα στοιχεία, ούτε επειδή μάθαμε να ζούμε με δανεικά, ούτε διότι ήμαστε «θύματα» κερδοσκόπων. Όλα

τούτα είναι αποτελέσματα. Τα αίτια βρίσκονται στα εξής: Λησμονήσαμε πολύ γρήγορα ποιοι ήμαστε, προσφέραμε πολύ φθηνά τον εθνικό μας πλούτο, ξεχάσαμε άμεσα ποιοι είναι οι εταίροι μας, αφήσαμε απροστάτευτο το μέλλον μας, αλλά κυρίως αλλάξαμε πολύ γρήγορα, πολύ εύκολα.

